

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Fenger, Johanne.; Componerede og Edel Holm
tilegnede af Johanne Fenger.

Titel | Title:

Sex Sange med Accompagnement af Piano

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : I commission hos Jacob Lund,
1869

Fysiske størrelse | Physical extent:

8 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Johanne Fenger.

Sex. Lange

med Accompaniment of Piano

Feb. 1869.

D 204

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130018859611

SEX SANGE

MED ACCOMPAGNEMENT AF PIANO,

COMPONEREDE

OG

Fru EDELHOLM

TILGNEDE AF

JOHANNE FENGER.

KJØBENHAVN.

COMMISSION HOS JACOB LUND.

THIELES ROGTRYKKERI.

1869.

Moderato.

Nr. 1. Fædrelandssang.

1. Op sjung og glæd dig

Dan - marks Søn! Vor Sø er blank, vor Skov er grøn, Og blom - ster - rig vor Dal. Med

2.

Den Sal er høi og lys og stor,
 Ei paa den hele vide Jord
 Er Mark og Eng saa grøn,
 Ei paa den hele Verdens Ø
 Er Dal og Høi og Skov og Sø
 Og Luft og Sky saa skjøn.

3.

Her lufter det fra dybe Hav,
 Her toner det fra Oldtids Grav
 Om store Kæmpers Id;
 Her sjunger end den danske Mand
 Om Skjolds og Frodes Fødeland
 Og om den gamle Tid.

Mai - løv - krands i ly - se Haar Hun kom - men er den un - ge Vaar, Hun pyn - tet har sin

Sal, Hun pyn - tet har sin Sal. 2. Den Jord.

4.

Her sjunger end den mindste Dreng
Om Danmark, deiligst Vang og Eng,
Om Skjoldung-Ætten bold;
Her sjunger end den mindste Mø
Om Ærens Vei paa stolte Sø,
Om Juel og Tordenskjold.

5.

Op sjung og glæd dig, Danmarks Son!
Ved Hav staaer Kæmpehøien grøn,
Her Kraftens Aand end boer;
Her bruser Verdens store Væld,
I Skyen flyver Bjerg og Fjeld
Og Sjælen over Jord.

B. S. Ingemann.

Nr. 2. Vaarsang.

Vivace.

1. Vaa-rens Sen - de - bud Bre-der Vin-gen ud; Lær - ken hvirv-ler

sig fra grønne Tu - e. — See hvad jeg har seet, See hvad her er skeet! Kur-rer til sin Ma - ge Sko-vens Du - e.

*Ped. **

2.

Vaarens Engel kom,
 Han er mild og from,
 Vækker alle Blomsterbørn af Dvale;
 Sætter Blad paa Bøg,
 Sender lystig Gjøg,
 Bærer paa sin Vinge Nattergale.

3.

Over Dal og Høi
 Vaarens Engel fløi,
 Bygger os Pauluner, mailøvskjønne:
 Følg hans Sendebud!
 Kom til Skoven ud!
 Kom! her er saa deiligt i det Grønne.

B. S. Ingemann.

Nr. 3. Habor's Svanesang.

Moderato.

1. Ha - bor kom fra Nor - ges Fjel - de, Sig - ne sad i Da - ne - vang. U - be - rørt af Aar og Æl - de Er den gam - le

Skjal - de - sang om det Dyb, som In - gen bun - der, Æg - te Kjær - lig - heds Vid - un - der.

The musical score is written for piano in G major (one sharp) and common time. It consists of two systems of staves. The first system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The vocal line begins with a forte (f) dynamic, followed by piano (p) and mezzo-forte (mf) markings. The piano accompaniment provides a harmonic foundation with chords and moving lines. The second system continues the melody and accompaniment, ending with a crescendo (cresc.) marking and a final cadence.

2.

Rask I Svende! nøler ikke,
 Griber kun i Top mig snart,
 Heit i Veiret nu med Strikke
 Hæver mig kun med en Fart!
 Sødt det er paa Luftens Bølge,
 Favre Brud! dig rask at følge!

3.

Hører I det Brag af Luer!
 Seer I hist det røde Tag!
 Seer I: over Hallens Buer
 Vajer Troskabs røde Flag!
 Kjærlighed fra Signes Kammer
 Blusser ud i gyldne Flammer!

4.

Kjærlighed kan aldrig dølges,
 Blussende den bryder ud,
 Smukt vi ud af Verden følges,
 Som en Brudgom med sin Brud,
 Aldrig briste, skjøndt de brage,
 Rosen-Baand fra Ungdoms-Dage!

5.

Knytter mig med korte Tømmer
 Kun til Luftens kolde Hest!
 Døden mig til Fryd kun dømmer,
 Bringet, hvad mig huer bedst,
 Høre skal i grønne Sale
 Brat jeg Slag af Nattergale.

6.

Lystig, lystig, op ad Stige!
 Dybt jeg føler, vist jeg veed:
 Selv ei i de Dødes Rige
 Døer den ægte Kjærlighed;
 Signelil, min tro Veninde,
 Hisset skal med Fryd jeg finde!

7.

Heit i Syden som i Norden
 Lyde skal vor Bryllupssang,
 Ja, i Himlen og paa Jorden
 Tone skal med Høitids-Klang:
 Lige tro og lige ømme,
 Salige de sammenstrømme!

N. F. S. Grundtvig.

Andante.

Nr. 4. Aftensang.

1. Sig Maa-nen lang-somt hæ - ver, Den gyld-ne Stjer-ne svæ - ver Paa Him-len klar og blid; Vor Skov er taus og

stil - le, Og hvi - de Taa-ger spil - le Paa En-gen rundt ved Nat - te - tid.

2.

Hvor rolig Jorden hviler
 Bag Nattens Slør og smiler
 Saa mild og sommervarm,
 Ret som et stille Kammer,
 Hvori al Dagens Jammer
 Forglemmes skal i Søvnens Arm!

3.

Betragter Maanens Bue!
 Den er kun halv at skue,
 Og er dog heel og rund;
 Saa er vel flere Sager,
 Som nu vort Hjerte vrager,
 Fordi vi halvt dem skue kun.

4.

Gud Fader i det Høie,
 Lær mig at skjelne nøie
 Det Sande fra sit Skin!
 Og mens jeg er ilive,
 Lad lig et Barn mig blive,
 Skjænk mig et fromt, eenfoldigt Sind!

5.

Koldt Nattens Vinde sukke,
 Mit Øie vil sig lukke,
 Giv mig, o Gud, din Fred;
 See naadig til min Slummer,
 Og trøst mig i min Kummer,
 Og trøst min syge Nabo med!

C. Hauch,
 efter Claudius.

Nr. 5. Lindemoen.

(Folkesang.)

Allegretto.

1. Den Jom-fru tog o-ver sig Kaa-ben blaa, Kaa-ben blaa, Og
 ud i Lun-den saa mon hun gaae, I-mod saa blid en Som-mer.

2.

„Lyksalige Lind! du |: staaer saa bold, :|
 Som hver dit Blad var af røden Guld.“

3.

„Du tørst ikke ved at |: rose mig, :|
 Langt bedre Lykke Gud undte Dig.

4.

Og vi vare elleve |: Syskend' smaa, :|
 Da Stifmoder strid vi maatte faae.
 Imod saa blid en Sommer.

5.

For Somme hun gjorde til |: Hinde smaa, :|
 Og Somme hun gjorde til Falke graa.

6.

Mig gjorde hun til saa |: grøn en Lind, :|
 At jeg 'skulde staae for Regn og Vind.

7.

Hun bød mig stande og |: ei faae Bod, :|
 Før Kongesøn kyssed' mig paa Fod.“
 Imod saa blid en Sommer.

8.

Han kom, og han kyssed' |: den Linderod, :|
 Det blev til den deiligste Jomfrufod.

9.

Ja Linden blev til en |: Mø i Vaar, :|
 Med Rosenkind og udslagne Haar.

10.

Den Ridder han fæsted den |: Rose rød, :|
 Da havde hun ret forvundet sin Nød.
 Imod saa blid en Sommer.

Nr. 6. Den lønlige Sorg.

Andantino.

(Folkesang.)

1. Og der er in - gen Ting, der kan fly - ve saa høit Som Fal - ken med al - le si - ne Un - ger; og

der er in - gen Ting, der kan skjæ - re saa drøit, Som on - de Men - ne - skers Tun - ger.

2.

Jeg havde mig engang en kjæreste Ven,
Til hannem stod al min Begjære,
I Ord og i Tale da var han mig huld,
Hans Mening dog falsk monne være.

3.

Men Klaffernes Munde gik sammen i Raad,
De vilde vort Venskab adskille;
Men Gud han er dog høiest i Raad,
Det gaaer alt efter hans Ville.

4.

Og nu er jeg som et enligt Træ,
Der stander paa vildeste Hede,
Langt ude fra By, fra Læ og fra Ly,
Som paa blæser Stormen den vrede.

5.

Og nu er jeg som en enlig Fugl,
Der sidder paa vildeste Kviste:
Den sidder og sørger og græmmer sig der,
For Magen sin har den mistet.

6.

Og nu er jeg som en liden Smaafisk,
Der ligger ved Havsens Grunde:
Naar alle Smaafiske gaae sammen i Leg,
Da ligger den ene paa Bunde.

7.

O lønlige Sorg, hvad est du dog haard!
Hvad est du dog tung at bære!
Du haver nu gjort mig Sorgen saa stor,
Som før min Glæde monne være.

